

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 1648/2023
26.09.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш, Татјане Матковић Стефановић, Татјане Ђурице и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници тужиоца Град Београд – Градска управа – Секретаријат за јавне приходе, кога заступа Градско правобранилаштво града Београда, против туженог Холдинг корпорација „КОМГРАП“ АД Београд - у стечају, чији је пуномоћник Михајло Срдић, адвокат у ..., ради утврђења, вредност предмета спора 3.330.046,26 динара, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 11259/21 од 10.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 26.09.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 11259/21 од 10.05.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 11259/21 од 10.05.2023. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Београду П 2358/18 од 21.09.2021. године, у ставу I изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца, па је утврђено потраживање тужиоца према туженом у укупном износу од 378.137,58 динара на име камате у другом исплатном реду. У ставу II изреке одбијен је тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражено да се утврди да је основано потраживање тужиоца према туженом у износу од 2.951.908,68 динара на име камате у другом исплатном реду. У ставу III изреке, обавезан је тужилац да туженом исплати трошкове парничног поступка у износу од 298.750,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 11259/21 од 10.05.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставовима II и III изреке, и одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Побијаном пресудом правноснажно је одбијен тужбени захтев тужиоца у делу у којем је тражио да се утврди да је основано потраживање тужиоца према туженом у износу од 2.951.908,68 динара у другом исплатном реду на име камате обрачунате на главни дуг настао до 04.02.2017. године. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку за изузетну дозвољеност ревизије. Тужбени захтев је одбијен делом јер је тужилац пријавио потраживања на име главног дуга на дан 04.02.2017. године и камате, у трећем исплатном реду, које потраживање није оспорено у поступку стечаја. Утврђено је да потраживање на име законске затезне камате у другом исплатном реду износи 378.471,39 динара, али за 338,81 динар односи се на неплаћену комуналну таксу за пословни простор чији тужилац није власник још од 30.11.2016. године. Због тога је у другом исплатном реду признато потраживање тужиоца на име камате за 378.137,58 динара, а у преосталом, за утврђење потраживања од 2.951.908,68 динара на име камате у другом исплатном реду, тужбени захтев је одбијен. Тужбени захтев одбијен је применом одредбе члана 54. став 4. тачка 2. Закона о стечају.

Указивање ревидента на погрешну примену материјалног права није поткрепљено додатним условом за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, а који се тиче неуједначене судске праксе у истоветној чињеничноправној ситуацији, потребе за разматрањем правних питања од општег интереса, или правних питања у интересу равноправности грађана, или потребе за новим тумачењем примењених одредаба материјалноправног права.

Посебна ревизија је изузетно ванредно правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Наводима ревидента указује се на погрешну оцену доказа (указује да судови прихватају вештачење од 11.02.2021. године, занемарујући друге налазе вештака) а такви ревизијски наводи нису правно релевантан основ за изјављивање посебне ревизије из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

На основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 10/23), одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку и нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Тужилац је против туженог поднео тужбу 03.05.2018. године. Вредност предмета спора је 2.951.908,68 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку, прописано је да су у поступку у привредним споровима спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којим предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора који је тужилац навео у тужби не прелази наведени износ. Одредбом члана 479. став 6. истог закона прописано је да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

У конкретном случају ради се о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност износа од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, па се закључује да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. Закона о парничном поступку није дозвољена.

Из наведених разлога је на основу одредбе члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Бранко Станић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић